

Tvistighedsnævnet

K E N D E L S E

Afsagt af Tvistighedsnævnet den 21. december 2017 i sag 28.2017

A

v/ Kim Fusager Balle, Blik- og Rørarbejderforbundet

mod

B

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget landsdommer Ida Skouvig (formand), advokat Tine Benedikte Skyum (DA) og advokat Berit Lassen (LO) Endvidere har som særligt sagkyndige medlemmer deltaget konsulent Hjalte Ankjær, udpeget af Tekniq, og faglig sekretær Bjarne Kristensen, udpeget af Blik- og Rørarbejderforbundet.

Denne sag drejer sig om efterbetaling af løn, feriepenge mv. og godtgørelse for ophævelse af uddannelsesaftalen.

A har ved sin faglige organisation, Blik- og Rørarbejderforbundet, ved klageskrift modtaget den 15. maj 2017, indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med endelig påstand om betaling af 79.818,83 kr. med procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstidspunkt. Et krav om betaling af pension er frafaldet under mødet i Tvistighedsnævnet.

Påstanden er opgjort således:

• løn	36.834,87 kr.
• feriegodtgørelse	8.444,35 kr.
• særlig opsparingskonto	4.515,17 kr.
• særlige tillæg	24,42 kr.
• godtgørelse	30.000,00 kr.

I alt	79.818,81 kr.
-------	---------------

Indklagede, B, har ikke udtalt sig i anledning af sagen.

Sagen har været behandlet mundtligt på et møde i Tvistighedsnævnet den 6. december 2017. Virksomheden gav ikke møde under sagens behandling.

Sagsfremstilling

Den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet er VVS overenskomsten mellem Tekniq og Blik & Rør. B var på tidspunktet for uddannelsesaftalens indgåelse medlem af Tekniq og ansættelsesforholdet var dermed omfattet af overenskomsten

Mellem klageren, A, født den 7. marts 1994, og indklagede, B, blev der den 11. januar 2016 indgået en uddannelsesaftale, hvorefter A skulle uddannes som VVS- og energispecialist med uddannelsesperiode fra den 11. januar 2016 til den 31. maj 2017. Uddannelsesaftalen var en restaftale. Ifølge uddannelsesaftalen udgjorde lønnen den gældende mindstebetaling for elever fastsat ved den kollektive overenskomst, og der var i punktet om lønudbetaling anført "14-dages løn."

Den 12. februar 2017 sendte A en mail til B, hvori han blandt andet rykkede for betaling af den løn, der skulle have været udbetalt den 9. februar 2017. Af mailen fremgik, at lønudbetalingerne ofte skete for sent, og at han forventede fremover at få sin løn udbetalt rettidigt. Ved brev af 3. marts 2017 rettede Blik og Rør på vegne af A henvendelse til Tekniq med anmodning om, at sagen blev behandlet på førstkommande lærlingemøde. Af henvendelsen fremgik, at lønnen for uge 7-8, der skulle have været udbetalt den 2. marts 2017, ikke var betalt. Af henvendelsen fremgik i øvrigt, at der også var andre forhold i forhold til aflønningen, som ønskedes drøftet.

Ved et tillæg af 17. marts 2017 til begæringen oplyste Blik og Rør, at A havde modtaget sin løn for uge 9-10 efter at have rykket for den, men at han fortsat ikke havde modtaget sin løn for uge 7-8. Det blev desuden oplyst, at A var gået hjem fra arbejde den 14. marts 2017 kl. 10.30 på grund af sygdom, og at virksomheden havde reageret meget voldsom derpå, idet virksomheden havde givet udtryk for, at A var selvforskyldt syg på grund af mangelfuld påklædning. Virksomheden havde derfor pålagt ham at give møde dagen efter. Henvendelsen var vedlagt en SMS-korrespondance herom mellem A og B. Af henvendelsen fremgik i øvrigt, at A havde det rigtig skidt med at være i virksomheden, idet der udover de nævnte forhold var en hård og meget uforsonlig tone fra B til A. Blik og Rør anførte endvidere i brevet, at forbundet var af den opfattelse, at der var grundlag for at gøre gældende, at forudsætningerne for uddannelsesaftalen var bristet, at dette var påtalt inden for fristen i erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 3, og at der derfor kunne blive stillet krav om godtgørelse for tabt uddannelsesforhold.

Der blev herefter den 23. marts 2017 afholdt et møde i Det Faglige Udvalg for VVS-energiuddannelsen. I mødet deltog A sammen med repræsentanter fra Blik og Rør og en repræsentant for Tekniq. Virksomheden udeblev uden at have meldt afbud. Af referatet fra mødet fremgår, at emnet for mødet var "Evt. utilstrækkelige udbetalinger", og at det fra arbejdsgiverside blev tilkendegivet, at "såfremt det forholdt sig som af forbundet oplyst, skulle virksomheden snarest og senest 14 dage fra dato få rettet op på forholdene."

Den 3. april 2017 ophævede A ensidigt uddannelsesaftalen ved brug af skemaet om meddelelse til erhvervsskolen. Om begrundelsen for ophævelsen var i skemaet anført, "at virksomheden ikke har udredt løn for ugerne 7-8 og 11-12/2017, samt det på mødet i Det Faglige Udvalg for VVS-Energiuddannelsen omtalte meget dårlige psykiske arbejdsmiljø." Ophævelsen blev ved et brev af samme dag sendt anbefalet til virksomheden. Sagen blev herefter indbragt for Tvistighedsnævnet.

Der er fremlagt lønsedler for 2016. Det er oplyst, at A ikke har modtaget lønsedler for 2017. Der er endvidere fremlagt en udskrift af A's bankkonto og af hans skattemappe for 2017. Af skattemappen fremgår, at virksomheden ikke har indberettet indkomstoplysninger for 2017.

Retsgrundlaget

Af erhvervsuddannelseslovens § 61 fremgår bl.a.:

”Misligholder en af parterne i uddannelsesaftalen væsentligt sine forpligtelser, kan den anden part hæve.

Stk. 2. Hvis en væsentlig forudsætning for aftaleindgåelsen viser sig at være urigtig eller senere brister, kan parten hæve aftalen.

Stk. 3. Ophævelsen efter stk. 1 eller stk. 2 skal ske inden for 1 måned efter, at den hævende part har fået kendskab til eller ved anvendelse af almindelig agtpågivenhed burde have fået kendskab til den omstændighed, som begrundet ophævelsen.

...”

Forklaringer

A har bl.a. forklaret, at han flere gange havde mindet B om, at han ikke havde fået løn, inden han sendte mailen af 12. februar 2017. B svarede aldrig på mailen. B råbte og skreg dagligt til ham, og B skrev en truende SMS til ham, da han meldte sig syg. B havde desuden ved en enkelt lejlighed truet han fysisk på arbejdspladsen, idet B greb fat i hans krave samtidig med, at han holdt en knyttet hånd op mod hans hoved. Episoden fandt sted i forbindelse med, at han havde udført et stykke arbejde forkert. Han talte efterfølgende med B om episoden, og B gav ved den lejlighed udtryk for, at det bare havde været for sjov. Han opfattede det ikke selv som noget, der var for sjov. B sagde, at han kunne melde det til politiet, hvis han ville. Det gjorde han dog ikke. Han husker ikke, hvornår episoden fandt sted. Han var meget påvirket af situation på arbejdspladsen, og efter råd fra Bjørn Due fra Blik og Rør meldte han sig til sidst syg. Han var sygemeldt fra den 14. marts 2017 og indtil ophævelsen.

Bjørn Due har redegjort for beregningen af kravet på løn og feriegodtgørelse mv. og har herunder bl.a. oplyst, at der i kravet ikke er medtaget skat for den udbetalte del af lønnen, men at kravet vedrørende efterbetaling af løn er et bruttokrav.

Procedure

A har til støtte for sin påstand henvist til det, der er anført i processkriftet.

Tvistighedsnævnets begrundelse og resultat

Kravet vedrørende løn og feriegodtgørelse mv., der efter den endelige påstand er opgjort i overensstemmelse med overenskomsten, er begrundet i sagsfremstillingen og det i øvrigt fremkomne. Kravet tages derfor til følge med 49.818,82 kr. med procesrente som nedenfor bestemt.

Efter bevisførelsen lægger Tvistighedsnævnet til grund, at A ikke modtog sin løn for uge 7-8, der forfaldt til betaling den 2. marts 2017, til trods for at der blev rykket herfor, og at han desuden ikke modtog løn efter uge 10.

Den manglende lønudbetaling udgjorde en væsentlig misligholdelse af uddannelsesaftalen, og A var derfor allerede af den grund berettiget til at ophæve uddannelsesaftalen, jf. erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 1.

Ophævelsen, der fandt sted den 3. april 2017, er sket rettidigt, jf. erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 3, idet nævnet herved bemærker, at A først efter mødet i det faglige udvalg, hvor virksomheden ikke gav møde, måtte indse, at kravet vedrørende uge 7-8 ikke ville blive betalt.

Kravet om en godtgørelse på 30.000 kr. for mistet uddannelsesgode tages derfor til følge.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

T h i b e s t e m m e s:

B skal inden 14 dage til A betale 79.818,81 kr. med proces-rente fra de enkelte ydelsers forfaldstid

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive orienteret.